

Vit skylda fiskivinnuni tryggjar karmar

Helena Dam á Neystabø,
valevni fyri Javnaðarflokkin

Uppsjóvarvinnan er ein føroysk sólskinssøga. Dugnalig vinnulívsfólk vendu í gongdini í eini vinnu, sum var á fallandi føti, og sum nú er høvuðsvinna bæði norðanfyri og sunnanfyri í landinum. Tað gjørdur teir í góðum samstarvi við politiska myndugleikan, sum útvegaði karmarnar.

Førði politikkurin skal byggja á gyltu javnvágina millum eitt frítt og kappingarført vinnulív øðrumegin og ein sterkan felagsskap hinumegin.

Tað er vinnan, sum skapar virðini. Politiski myndugleikin skal tryggja best møguligu karmar.

Tað gevur sterkan búskap og sosialt rættvísi.

Nýggjar tíðir krevja nýggjar karmar

Tað hevur skund, at vit, saman við vinnuni, semjast um eina fiskivinnunýskipan:

- sum fyribyrgir, at virðini savnast á alsamt færri hondum.
- sum fyribyrgir politiskari stýring
- sum tryggjar, at vinningsbýtið verður verandi í landinum
- sum loyvir ungum og dugnaligum vinnulívsfólki fram at í høvuðsvinnuni

Tað er **vinnan** sum skapar virðini. Politiski myndugleikin skal tryggja best møguligar karmar.

Loysing – samband?

Björn á Heygum

Heilt síðan 1906 hevur føroyskur politikkur fyri meginpartin viðkomandi snúð seg um henda eina spurningin – samband ella loysing! Fleiri flokkar byggja reint faktiskt sitt tilverugrundarlag uppá ríkisrættarlígu klúgvingina av føroysku tjóðini.

Uttan samband og framhaldandi ríkisfelagsskap í óásetta tíð, sum stevnumið og savnandi hugsjón, var sambandsflokkurin ikki til.

Uttan loysing, kvetting og fullveldi her og nú, var tjóðveldisflokkurin ikki til.

Við hesum viðgongdu hugsjónum hava hesir báðir flokkar tikið sær nærum einkarætt uppá at um-

boða nøkur ting, sum vit í grundini øll kunnu vera samd um.

Sambandsflokkurin: Samstarv og tryggjeika

Tjóðveldisflokkurin: Frælsi, sjálvbjargni og sjálvavgerðarrætt

Trupulleikin Føroyum er tíverri tann, at samstarvið og tryggjeikin er endað í afturhaldi, og verður umboðað av einum sambandspolitikki, sum er bæði vísiónsleysur, reaktionerur oguttan dynamik, stoltleika ella framfýsni.

Samstarvið og tryggjeikin er endað í eini politiskari stirvnari hugsjón har vit bara varðveita og konservera verandi støðu. Sagt verður, at við framhaldandi at dúva uppá stuðul og hjálputtanífrá,uttan nakrantíð at taka nøkur stig á sjálvbjargnisleið, er framtíðin og vælferðin tryggjað.

Sambandsflokkurin hevur so stutt valt seta sítt álit á vælvild frá øðrum, og hevur harvið onga ætlan um, at føroyingar nakrantíð skulu koma at standa á ognum beinum.

Frælsishugsjónin er somuleiðis endað í nøkrum viðgongdum sjónarmiðum fyrst og fremst umboðað av tjóðveldisflokkinum, men eisini Fólkaflokkinum og Framsókn.

Uttan fyrilit fyri figgjarligum realitetum skal yvirtakast og loysast, mest sum í óðum verkum!

Strembanin móti størri frælsi er vorðin ógvuslig, radikal og ábyrgdarleys, og tíverri í alt ov stóran mun merkt av kompleksum og undirlutakenslum.

Sæð verður stórt uppá álvarsligu samfelagsligu, umsitingarligu, búskaparligu avleiðingar av viðgongdu kósini. Onki reelt boð er uppá figging av øllum yvirtøkun-

um, og enn minni hálovaðu republikkini.

Sjálvstýrið hevur altíð staðið fyri einari minni viðgongdari kós enn sambands- og loysingarflokkarnir umboða.

Ein virðilig tilgongd á sjálvbjargnisleið, har føroyingar, so hvørt hetta er figgjarliga forsvarligt, taka ábyrgd av egnum landi, - er væl saktans nakað, sum allar flestu føroyingar eiga, og kunnu vera samdir um.

Hvørki ómegd ella ábyrgdarloysi er leiðin fram.

Ein konstruktivur samstarvs-politikkur, har miðað verður ímóti einum burðar-dyggum samfelag við einum sjálvberandi búskapi, er reelt einasta gongda leið, um vit skulu taka ábyrgd av okkum sjálvum.

Vit velja – Hvørjar Føroyar?

Björt Samuelson

Tjóðveldi

Virðiligar og samhaldsfastar Føroyar: Tað gagnar ongum, at gjøgvin millum rik og fátøk veksur, og kann hetta lættliga fáa eitt samfelag at stokka sundur. Eitt sømiligt lív, hava øll rætt til, og sjálvandi skal bera til, at liva av einum fulltíðarstarvi. Tað ger tað ikki hjá øllum í dag. Tey lægstlöntu mugu tí hava eitt veruligt lyft. Eins og stakir forsyrgjarar og tey av okkara eldru, sum ikki fáa endarnar at røkka saman. Skattagrundarlagið má breiðkast – og øll, sum hava góða inntøku, mugu sjálvandi gjalda skatt! Vit mugu fáa innihald í kjakið um skatt – hvat fyri eitt samfelag vilja vit hava fyri skattakrónurnar? Samhaldsfesti er eisini góður búskaparpolitikkur!

Tryggjar Føroyar: Tað er millum mest átrokandi mál hjá komandi samgonguni, at fáa tryggja eitt sterkt væl útbyggt Sjúkrahúsværk, við neyðugari starvsorku, sum

kann veita øllum borgarum skjóta og framkomna viðgerð. Heildarætlanin, sum skal seta ítøkilig mál, má gerast veruleiki og politiskur vilji setast handan fægur orð um at fáa neyðugu pengarnar til vega.

Vitandi Føroyar: Útbúgving, granskning og ílga í lestrarumhvørvi skal háraðfestast. Tí hetta er ein hin besti máttin at framtíðarbyggja samfelag okkara við tilflyting og fólkaøkstri. Eitt fjølbroytt útboð av útbúgvingum, sum grundarlag undir dyggari granskning, saman við tættari sambandi millum vinnuna og Setrið gerst ein framdrivari av einari nýskapandi vinnu. Og eitt gott og áhugavert lestrarumhvørvi fær ung og ungar barnafamiljur at velja Føroyar.

Skapandi Føroyar: Vit hava ríkar møguleikar at byggja upp nýggjar vinnur og harvið inntøku-møguleikar. Vit skulu og kunnu framleiða fleiri matvørur – í landbúnaðinum og úr fiskatilfeinginum, sum má lóggevast uppá land. Og matstovuvinnan saman við ferðavinnuni skulu útbyggjast. Tað skal vera lætt og smidligt at stovnseta virki og koma í gongd við nýggjar

fyrirøkur. Og vinnuframaskipanir, at stuðla undir nýggjum og kreativum vinnum, skulu styrkjast. Tjóðveldi hevur orðað miðvísan vinnupolitikk fyri flestallar vinnugreinar, eins og vit hava gjørt við mentanarpolitikk, sum viðgjørt í aðrari grein.

Føroyar fyri øll: Ikki allir borgarar hava sama møguleika at smíða sær eitt eydnuríkt lív eftir egnum huga og evnum. Fólki, sum hava ymiskar avbjóðingar – eitt nú skerda hoyrn, sjón, ovurviðkvæmi, bera kropslig ella sálarlig brek – kunnu ikki altíð luttaka. Gerandisting, sum at eta á matstovu, fara á konsert, í kirkju, til midnáttarsang, útbúgva seg, fylgja kjaki, búgva har tey ynskja og so frameftir er ikki nøkur sjálfylgja hjá øllum. Tað liggur tí á okkum, at seta ferð á at gera samfelagið atkomiligt fyri allar borgarar. Hetta kostar í fyrstu atløgu, men er ein góð ílga, tí tað gevur fleiri møguleikan at geva sítt íkast.

Grønari Føroyar: Innan rímligt áramál eigur øll steymorka á landi at koma frá varandi orkukeldum – sum SEV eisini hevur sett sær

sum mál. Framleiðslan av grønum streymi skal fleirfaldast. Framsókið mál, men realistiskt. Landið má tó lyfta sí part, skal tað røkkaast. Gjøgnum stuðuls- og avgjaldsskipanir skal brúkarin eggjast til at brúka minni olju og meira grønan streym. Grøn orka skal út í almennar bygningar, og hvørt hús og heim. At gerast sjálvveitandi við grønnari orku verður í longdini dyggur stuðul undir búskapi okkara, samstundis, sum vit minka um dálkingina við verðurlagsgassum.

Náttúruvernd er eisini eitt øki, sum hevur ligið steindeytt undir sitandi stýri. Við røttum umhugsni fyri komandi ættarliðum, skulu vit skipa eina náttúruvernd, so virksema og menning kann halda fram,uttan at gera óneyðugan skaða á náttúruna og umhvørvið.

Hesar eru nakrar av avbjóðingunum. Við ábyrgdarfullum politikki, sum gevur røttu inntøkurnar, og við rættvísari býti av ríki-døminum, sum gevur eitt sterkt samfelag, taka vit fulla ábyrgd av landi okkara.

Valið er okkara!

Í Føroyum ráða føroyingar

Helgi Abrahamsen

Løgtingsval verður um eina viku, og onkur er aftur farin at spæla hasa gomlu, skøvaðu plátuna, um at í Føroyum skulu føroyingar ráða. Men hvør ræður í Føroyum?

Áðrenn vit finga heimastýrislógina, høvdu vit einki landsstýri og fólkatingið samtykti allar okkara lógir. Tá kundu vit sagt, at danir høvdu stórt vald í Føroyum. Men síðani 1948, hava vit sjálvi stýrt okkara dagligu viðurskiftum.

Tað er løgtingið sum ásetur, hvussu nógv føroyingar skulu rinda í skatti. Skattakrónurnar enda

allar í okkara egna landskassa. Har fer ikki ein króna til Danmarkar. Tað er eisini løgtingið sum avger, hvat pengarnir verða brúktir til. Vit stýra okkara fiskivinnu og vit gera eisini fiskiveiðusáttmálar við onnur lond, hóast málsøkið ikki er yvirtikið. Vit hava fyri stuttari tíð síðani reist sakarmál móti ES (íroknað Danmark), um

makrelmálið. Eisini tað bar til, hóast málsøkið formliga liggur hjá dønnum.

Vit hava í Føroyum alt tað sjálvstýri, sum vit hava brúk fyri, og um meirilutin av føroyingum velur at loysa úr ríkisfelagsskapinum, so verður tað eisini gjørt. Vónandi hendir tað ikki, tí vit hava sera nógv fyrimunir av at vera í ríkis-

felagsskapinum.

Fyri mær er eingin ivi um, at í Føroyum ráða føroyingar. Ríkisfelagsskapurin tekur ikki valdið frá okkum, men hann gevur okkum bara enn fleiri møguleikar.